

Diplomová práce „Reforma autonomního statutu Katalánska a její vztah k možné změně španělské Ústavy a teritoriálního uspořádání“ se zabývá problematikou katalánské autonomie, zejména pak nedávnou reformou autonomního statutu Katalánska v roce 2006. Jedná se o totální reformu, která vyvolala velkou polemiku, dospěla až k Ústavnímu soudu a rozdělila politickou scénu jak na katalánské, tak na španělské úrovni. Rozšíření samosprávy v oblasti kompetencí, financování a symbolické aspekty jako je uznání katalánštiny úředním jazykem a zejména označení Katalánska jako národa způsobuje zvětšování rozdílů mezi jednotlivými autonomními společenstvími a může vést ke snaze ostatních regionů se Katalánsku vyrovnat. Ve španělské Ústavě z roku 1978 není podoba teritoriálního uspořádání jasně vymezena, což nechává autonomním společenstvím prostor pro určování míry své autonomie. V souvislosti s katalánskou statutární reformou se tedy začalo hovořit i o reformě ústavní, která by mohla celý systém vyjasnit a zefektivnit. Za současné politické situace se ale tato změna jeví jako nereálná, protože je k jejímu schválení potřebný souhlas dvou nesmiřitelných rivalů – PSOE a PP. Reforma Ústavy se má týkat konkrétního pojmenování autonomních společenství, úpravy Senátu na fungující komoru zastupující regiony, její evropeizace a uzpůsobení následnictví na španělský trůn.